

“मीठे बच्चे- यादको साथ-साथै पढाइमा पनि पूरा ध्यान दिनु छ, यादद्वारा नै पावन बन्छौ र पढाइबाट विश्वको मालिक बन्छौ।”

प्रश्न:- छात्रवृत्ति लिनको लागि कुनचाहिं पुरुषार्थ आवश्यक छ?

उत्तर:- छात्रवृत्ति लिनु छ भने सबै चीजहरूबाट ममत्व निकालिदेऊ। धन, बच्चा, घर आदि केही पनि याद नआओस्। शिवबाबा नै याद होस्, पूरा स्वाहा। तब उच्च पदको प्राप्ति हुन्छ। बुद्धिमा यो नशा रहनु पर्छ- हामीले कति ठूलो परीक्षा पास गर्छौं। हाम्रो कति ठूलो पढाइ छ र पढाउनेवाला स्वयं दुःखहर्ता सुखकर्ता बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ परमप्रिय बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, पढाउनु हुन्छ भने बच्चाहरूलाई कति नशा हुनुपर्छ। पढ्न त आत्माले पढ्छ नि। आत्माले संस्कार लिएर जान्छ, शरीर त खरानी हुन्छ। त्यसैले बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनु हुन्छ। आत्माले सम्झन्छ- हामी पढ्छौं, योग सिक्छौं। बाबाले भन्नुभएको छ- यादमा रह्यौ भने तिम्रो पाप काटिन्छ। पतित-पावन त एक बाबा मात्रै हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पतित-पावन कहाँ भनिन्छ र! के लक्ष्मी-नारायणलाई भन्ने? होइन। पतित-पावन त हुनुहुन्छ नै एक। सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ नै एक। उहाँ तिम्रा पिता हुनुहुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- परमप्रिय बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई भक्तिमार्गमा याद गर्दै आयौ- बाबा आउनुहोस्, आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस्, सुख दिनुहोस्। सृष्टि त उही हो। यस चक्रमा त सबैलाई आउनु नै छ। ८४ को चक्र पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ। आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ। आत्माले जान्छ- यस मृत्युलोकबाट अमरलोकमा अथवा नर्कबाट स्वर्गमा जानको लागि हामी पढ्छौं। बाबा आउनु हुन्छ तिम्रो बच्चाहरूलाई सारा विश्वको मालिक बनाउन। तिम्रीले कति ठूलो परीक्षा पास गरिरहेका छौ। उच्च भन्दा उच्च बाबाले पढाइरहनु भएको छ। जुनबेला बाबा बसेर पढाउनु हुन्छ तब नशा चढ्छ। बाबा धेरै जोडतोडले नशा चढाउनु हुन्छ। बाबा आउनु हुन्छ नै अमरलोकको लागि लायक बनाउन। यहाँ त कोही लायक छैन। तिम्री पनि जानेका छौ- हामीले लायक देवताहरूका अगाडि शिर झुकाउँदै आयौं। अब फेरि बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। त्यसैले त्यो नशा चढिरहनु पर्छ। यस्तो होइन, यहाँ नशा चढोस् फेरि बाहिर गएपछि नशा नै कम भएर जाओस्। बच्चाहरू भन्छन्- बाबा, हामीले हजुरलाई भुल्छौं। हजुरले पतित दुनियाँमा, पतित शरीरमा आएर हामीलाई पढाउनु हुन्छ, विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। तिम्री बच्चाहरूले विश्वको बादशाहीको धेरै ठूलो चिठ्ठा लिन्छौ। तर तिम्री हौ गुप्त। त्यसैले यस्तो उच्च पढाइमा राम्रोसँग ध्यान दिनुपर्छ। केवल यादको यात्राले काम चल्दैन, पढाइ पनि आवश्यक छ। ८४ को चक्र कसरी लगाउँछौ यो पनि बुद्धिमा चिन्तन गरिरहनु पर्छ।

तिम्रीले सम्झन्छौ- बाबाले धेरै जोडले नशा चढाउनु हुन्छ। तिम्री जस्तो ठूलो मानिस कुनै बन्न सक्दैन, तिम्री मनुष्यबाट देवता बन्छौ। विश्वको मालिक तिम्री बाहेक अरु कोही बनेको छ र? क्रिश्चियनहरूले विश्वको मालिक बन्ने कोसिस गरे तर नियमले भन्दैन, तिम्री बाहेक विश्वको मालिक कोही बनोस्। बनाउनेवाला बाबा नै चाहिन्छ अरु कसैको तागत छैन। तिम्री बच्चाहरूको धेरै राम्रो दिमाग हुनुपर्छ। ज्ञान अमृतको डोज चढाइरहनु हुन्छ। केवल यसमा मग्छ पर्नु छैन- हामी बाबालाई धेरै याद गर्छौं। यादले नै पावन हुन्छ तर पद पनि पाउनु छ। पावन त सजाय खाएर भए पनि सबैलाई हुनु नै छ। तर बाबा आउनु भएको छ- विश्वको मालिक बनाउन, ज्ञान त सबै शान्तिधाममा नै जान्छन्। गएर सबैलाई केवल बस्नु मात्र छ र? ती त कुनै कामका रहदैनन्। कामका त ती हुन् जसले फेरि आएर स्वर्गमा राज्य गर्छन्। तिम्री यहाँ आएका हौ नै स्वर्गको बादशाही लिनको लागि। तिम्रीसँग बादशाही थियो, फेरि मायाले खोस्यो। अब फेरि माया रावणमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ, विश्वको मालिक तिम्री नै बन्नु छ। अहिले तिम्रीलाई रावणमाथि जित गराउनु हुन्छ किनकि तिम्री रावण राज्यमा विकारी बनेका छौ। त्यसैले मनुष्यको तुलना बाँदरसँग गरिन्छ। बाँदर बढी विकारी हुन्छन्। देवताहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। यी देवताहरू नै ८४ जन्म पछि पतित बनेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो हातमा जुन धन, बच्चा, शरीर आदि छन् सबैबाट ममत्व निकाल्नु छ। धनी व्यक्तिहरू त धनको लागि मर्छन्। मुटुमा पैसा छ, त्यो छोड्दैनन्। रावणको जेलमा फँसिरहने छन्। करोडौंमा कोही निकलन्छन् जो सबै चीजहरूबाट ममत्व निकालेर बाँदरबाट देवता बन्छन्।

जति पनि धनी मानिसहरू ठूला-ठूला लखपति छन्, मूठ्ठीमा पैसा समातेर बसेका छन्, त्यसको पछि प्राण दिन्छन्। सारा दिन महल, जग्गा-जमिन, बच्चाहरू आदि नै याद आइरहन्छन्। उनीहरूको यादमा नै मर्नेछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- अन्तमा गएर अरु कुनै चीज याद नआओस्। केवल मलाई याद गर्यौं भने जन्म जन्मान्तरको पाप नाश हुन्छ। धनीहरूको पैसा त सबै माटोमा मिल्नेवाला छ किनकि पापको पैसा हो नि। काममा आउँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म गरिब निवाज, गरिबलाई धनी र धनी गरिब बनाइदिन्छु। यो दुनियाँ बदलिनु छ नि। कति पैसाको नशा रहन्छ- हामीसँग यति धनमाल छ, हवाइजहाज छन्, मोटर छन्, महल छन्...। फेरि बाबालाई याद गर्न जतिसुकै कोसिस गरे पनि याद टिक्छैन। नियमले भन्दैन, करोडौंमा कोही नै निकलन्छन्। बाँकीले त पैसा नै याद गरिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- देह सहित जे जति देख्छौ त्यो सबै भुल। यसमा नै रोकियो भने उच्च पद पाउन सक्छैनौ। बाबाले पुरुषार्थ त गराउनु हुन्छ नि। तिमी यहाँ आएका हौं नरबाट नारायण बन्न। त्यसैले यसमा योग पनि पूरा चाहिन्छ। कुनै पनि चीज, नै धन, न बच्चा आदि केही पनि याद नआओस्, केवल एक शिवबाबा मात्र, तब तिमीले सर्वश्रेष्ठ छात्रवृत्ति लिन सक्छौ, उच्च पुरस्कार प्राप्त गर्न सक्छौ। उनीहरूले विश्वमा शान्तिको लागि राय दिए भने पाई-पैसाको तक्मा मिल्छ। त्यसमा नै खुसी हुन्छन्। अहिले तिमीलाई के पुरस्कार मिल्छ र? तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। यस्तो होइन, हामी ५-६ घन्टा यादमा रहन्छौं त्यसैले लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। होइन, धेरै मेहनत गर्नुपर्छ। एक शिवबाबाको नै याद रहोस् अरु केही पनि पछि गएर याद नआओस्। तिमी अति उच्च देवता बनिरहेका छौ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- तिमी नै पूज्य थियो फेरि मायाले पुजारी पतित बनाएको छ। तिमीलाई भन्छन्- ब्रह्मालाई देवता मान्नुहुन्छ वा भगवान मान्नुहुन्छ? भन, हामी त भन्दैनौ ब्रह्मा भगवान हुन्। तपाईं आएर सम्झनुहोस्। तिमी पासमा रामा-रामा चित्रहरू छन्। त्रिमूर्ति, सृष्टिचक्र र कल्पवृक्षको चित्र नम्बरवन छन्। सुरु-सुरुका यिनै दुइवटा चित्र हुन्। यिनै चित्रहरू तिमी धेरै काममा आउनेवाला छन्। लक्ष्मी-नारायणको चित्र तिमी बेलायतमा लिएर गयो भने त्यसबाट त जान दिन सकिदैन। सबैभन्दा मुख्य चित्र हुन्- त्रिमूर्ति, सृष्टिचक्र र कल्पवृक्षको। यसमा को-को कहिले आउँछन्, आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहिले समाप्त हुन्छ, फेरि एक धर्मको स्थापना कसले गर्छ? अरु सबै धर्म समाप्त हुन्छन्। सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा बन्छन्। यो जान हो नि। त्यसकै लागि नै बनाइएका हुन्। बाँकी सूक्ष्मबतन त केवल साक्षात्कारको लागि मानिन्छ। बाबा पहिला सूक्ष्मबतनको फेरि स्थूल बतनको रचयिता हुनुहुन्छ। ब्रह्मा देवता कहाँ हुन् र, विष्णु देवता हुन्। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ सम्झाउनको लागि। प्रजापिता ब्रह्मा त यहाँ छन् नि। ब्रह्माको साथमा छन् ब्राह्मण। तिनीहरू नै फेरि देवता बन्नेवाला छौ। देवताहरू त सजिएका हुन्छन्, उनलाई फरिश्ता भनिन्छ। फरिश्ता बनेर फेरि आएर देवता पद पाउने छन्। गर्भ महलमा जन्म लिन्छन्। दुनियाँ बदलिँदै जान्छ। पछि गएर तिमीहरू सबै देख्दै जान्छौ। एकदम मजबुत हुन्छौ। बाँकी थोरै समय छ। तिमी आएका हौं नरबाट नारायण बन्न। फेल भएमा प्रजा बन्छन्। संन्यासी आदिले यी कुरा सम्झाउन सक्दैनन्। रामको त इज्जत नै चट गरिदिएका छन्। जबकि गाउँछन् राम राजा...। फेरि त्यहाँ यस्तो अधर्मको कुरा कसरी हुन सक्छ? यी सबै भक्तिमार्गका कुरा हुन्। त्यसैले गायन गरिन्छ- झूठो माया, झूठो काया... माया ५ विकारलाई भनिन्छ, धनलाई होइन। धनलाई सम्पत्ति भनिन्छ। मनुष्यहरूलाई यो पनि थाहा छैन- माया केलाई भनिन्छ। यो बाबा बसेर मीठा-प्यरा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- म परम आत्माले तिमीलाई आफू भन्दा पनि उच्च विश्वको मालिक बनाउँछु। तिमी पढिरहेका छौ। कति उच्च पढाइ छ। मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन। देवताहरू सत्ययुगमा हुन्छन्, मनुष्य हुन्छन् कलियुगमा। तिमी अहिले संगममा बसेर मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। कति सहज बताउनु हुन्छ। पवित्र अवश्य बन्नु छ, अनि प्रजा पनि धेरै बनाउनु छ। कल्प-कल्प तिमी यति प्रजा बनाउँछौ, जति सत्ययुगमा थिए। सत्ययुग थियो, अहिले छैन, फेरि हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक हुन्छन्। चित्र त छन् नि। बाबा भन्नुहुन्छ- यो जान तिमीलाई अहिले दिन्छु फेरि प्रायः लोप हुन्छ फेरि द्वापरदेखि भक्ति सुरु हुन्छ, रावण राज्य आउँछ। तिमीले बेलायतमा पनि यो सम्झाउन सक्छौ- सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ। लक्ष्मी-नारायणको चित्रसँग अरु धर्मावलम्बीहरूको त सम्बन्ध छैन त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यो त्रिमूर्ति र कल्पवृक्ष मुख्य चित्र हुन्। यी धेरै फस्टक्लास छन्। कल्पवृक्ष र सृष्टिचक्रबाट सम्झन्छन्- यी-यी धर्म कहिले आउने छन्, क्राइस्ट कहिले आउने छन्। आधामा छन् ती सबै धर्महरू, बाँकी आधामा छौ तिमी सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी। ५ हजार वर्षको खेल हो। जान,

भक्ति, वैराग्य। ज्ञान हो दिन, भक्ति हो रात। फेरि बेहदको वैराग्य हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुनु छ। त्यसैले यसलाई भुल्नु छ। पतित-पावन को हुन् यसलाई सिद्ध गर्नु छ। दिन-रात गाइरहन्छन्- पतित-पावन सीता राम। गान्धीले पनि गीता पढ्थे, उनले पनि यसरी गाउँथे- हे पतित-पावन सीताहरूको राम किनकि तिमीहरू सबै सीता सजनी हो नि। बाबा हुनुहुन्छ साजन। फेरि उनीहरूले भन्छन् रघुपति राघव राजा राम। अब उनी त्रेताका राजा हुन्। सारा कुरा नै गोलमाल गरिदिएका छन्। सबैले ताली बजाउँदै गाइरहन्छन्। हामी पनि गाउँथ्यौं, एक वर्ष खादीको कपडा आदि लगाएँ। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- यी पनि गान्धीका अनुयायी बनेका थिए, यिनले त सबै कुराको अनुभव गरेका छन्। पहिलो नै फेरि अन्तिम बनेका छन्। अब फेरि पहिलो बन्छन्। तिमीलाई भन्छन् जहाँ-तहाँ ब्रह्मालाई बसाएका छन्। यो पनि सम्झाउनु पर्छ- अरे, कल्पवृक्षको माथि उभिएका छन्। कति स्पष्ट छ, यी त पतित दुनियाँको अन्तमा उभिएका छन्। श्रीकृष्णलाई पनि माथि देखाइएको छ। दुई बिराला लड्छन्, नौनी श्रीकृष्णले खान्छन्। माताहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ, उनीहरू सम्झन्छन् उनको मुखमा नौनी छ अथवा चन्द्रमा छ। वास्तवमा विश्वको बादशाही छ मुखमा। दुई बिरालाहरू आपसमा लड्छन्, नौनी तिमी देवताहरूलाई मिल्छ। यो हो विश्वको बादशाही रूपी नौनी। बम आदि बनाउने कुरामा पनि धेरै सुधार गरिरहेका छन्, यस्तो चीज राख्छन् जसले गर्दा तुरन्तै मनुष्यहरू मरुन्। यस्तो नहोस् कराइरहन्। जसरी हीरोसीमामा भयो, अहिलेसम्म बिरामी परेका छन्। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आधाकल्पसम्म तिमी सुखी रहन्छौ। कुनै पनि प्रकारको लडाइँ आदिको नाम रहदैन, यो सबै पछि सुरु भएको हो। यो सबै थिएन, न फेरि रहन्छ। चक्र दोहोरिन्छ नि। बाबाले सबै राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। जसलाई बच्चाहरूले पूरा रीतिले धारण गर्नु छ र ईश्वरीय सेवामा लाग्नु छ। यो त छी-छी दुनियाँ हो, यसलाई विषय वैतरणी नदी भनिन्छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- तिमी आफूलाई यति उच्च सम्झदैनौ, जति बाबाले तिमीलाई उच्च सम्झनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै नशा रहनु पर्छ किनकि तिमी धेरै उच्च कुलका हो। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो दिमागलाई राम्रो बनाउनको लागि सधैं ज्ञान अमृतको डोज चढाउनु छ। यादको साथ-साथै पढाइमा पनि पूरा-पूरा ध्यान अवश्य दिनु छ किनकि पढाइबाट नै उच्च पद प्राप्त हुन्छ।

२) हामी उच्च भन्दा उच्च कुलका हौं, स्वयं भगवानले हामीलाई पढाउनु हुन्छ, यसै नशामा रहनु छ। ज्ञान धारण गरेर ईश्वरीय सेवामा लाग्नु छ।

वरदान:- सेवाको साथ - साथै बेहदको वैराग्य वृत्तिको साधनालाई इमर्ज गर्ने सफलतामूर्त भव सेवाबाट खुशी वा शक्ति मिल्छ, सेवामा नै वैराग्य वृत्ति पनि खतम हुन जान्छ, त्यसैले आफूभित्र वैराग्य वृत्तिलाई जगाऊ। जसरी सेवाको प्लानलाई प्राक्टिकलमा इमर्ज गर्छौ तब सफलता मिल्छ। यसैगरी अब बेहदको वैराग्य वृत्तिलाई इमर्ज गर। चाहे जतिसुकै साधन प्राप्त होस् तर पनि बेहदको वैराग्य वृत्तिको साधना मर्ज नहोस्। साधन र साधनाको सन्तुलन होस् अनि सफलतामूर्त बन्छौ।

स्लोगन:- असम्भवलाई सम्भव बनाउनु नै परमात्म स्नेहको निशानी हो।